

Země Nezemě

Pirátská zátoka

A vibrant, hand-painted illustration of a tropical island. The scene is dominated by lush green mountains and a bright blue sea. In the upper left, a jagged mountain peak is labeled 'Hora Torth'. Below it, a waterfall cascades down a slope, with the label 'Hvězdná roklinka' placed near its base. To the right, a large, weathered skull is partially submerged in the water, labeled 'Kamenná lebka'. In the lower right, a smaller waterfall flows into a lagoon, labeled 'Laguna mořských panen'. The overall style is whimsical and artistic, with visible brushstrokes and a soft, ethereal atmosphere.

Hora Torth

Hvězdná roklinka

Kamenná lebka

Laguna
mořských panen

1. Kapitola

Katka Markvartová otevřela nejprve jedno oko, potom druhé. Na tvář jí dopadaly sluneční paprsky časného rána.

Katka, ještě pořád v polospánku, zamrkala očima. Byla vůbec doma ve svém pokojíčku? Anebo spala pod plačící vrbou v Zemi Nezemi? Na okamžik si nebyla jistá. Odhrnula si z očí závoj

zrzavých vlasů a spatřila veliký domek pro panenky v rohu místnosti.

Ach tak, pomyslela si Katka. Přespávala v domě své nejlepší kamarádky Mii Wimmerové. Byla tu s nimi i Linda Vašáková, schoulená ve spacím pytlí kousek od ní.

Katka se jim pokusila poslat myšlenku s tichým vzkazem: *Probudte se! Probudte se, ať se tam můžeme vrátit!*

Před pouhými několika dny Katka, Mia, Linda a Miina malá sestřička Gábi našly tajný průchod do Hvězdné roklinky, vílí říše na ostrově Země Nezemě. Tedy, přesněji řečeno, si průchod našel je – ačkoliv cesta do Země Nezemě byla pokaždé někde jinde, vždycky to bylo někde, kde ji dívky měly na dosah.

Katka byla z jejich návštěv Země Nezemě celá pryč. Na kouzelném ostrově nemusela dělat žádné úkoly do školy, domácí práce – nic než objevovat všechno nové. Dobrodružství na ni čekalo za každým stromem, kopcem a záhybem potůčku

Živobylu. Katka se prostě nemohla dočkat, až se tam vrátí.

Její tichý vzkaz však očividně nezabral. Z Lindy vyšlo tiché zachrápání. Mia se otočila na druhý bok a zavrtila se hlouběji do přikrývek.

Třeba by je probudilo takové malé poštouchnutí. Katka se protáhla a jakoby náhodou se nohou dotkla konce Lindina spacáku. Zavrtila se, aby byla ještě blíž, a znovu se protáhla. Tentokrát vrazila nohou do Lindina kolena.

Linda se s ospalým mžouráním posadila.

„Jen jsem se protahovala,“ řekla Katka a snažila se přitom vypadat nevinně. „Doufám, že jsem tě neprobudila já?“

„Ne... vlastně jo.“ Linda zašátrala rukou okolo polštáře. Když našla brýle, nasadila si je, trochu nakřivo. „Je Mia vzhůru?“

„Už jo,“ zavrčela Mia a přitáhla si polštář přes hlavu. Katka viděla vykukovat jen kadeře jejích dlouhých vlnitých tmavých vlasů. „Kolik je vlastně hodin? Připadá mi moc brzy na to, abych se už probudila.“

„Je brzy.“ Katka se vymrštila ze země, přeskočila Lindu a hupsla Mie na postel. „Dost brzy, abychom se mohly vrátit do Země Nezemě.“

Mia zamžourala na hodinky. Bylo půl sedmé. „Naši se neprobudí dříve než v sedm.“

„Přesně,“ přikývla Katka. „A to může znamenat v Zemi Nezemi celé hodiny a hodiny.“

Dívky totiž zjistily, že na jejich výletech do Hvězdné roklinky plyne čas jinak. Může tam utéct několik hodin, zatímco doma uplyne stěží pár minut. „Tak pojďme!“

Mia se prudce vzpřímila, protože ji něco napadlo. „Doufám jen, že Gábi drží slovo. Že se nepokusila dostat do Země Nezemě, když jsme spaly.“

Při jejich poslední návštěvě se totiž průchod uzavřel a Gábi uvízla sama v Zemi Nezemi. Potom si dívky slíbily, že do Země Nezemě budou už vždycky chodit jedine *společně*. Mia však měla strach, že Gábi nedokáže odolat a vyrazí do roklinky sama, protože průchod byl teď přímo v jejím pokojíčku.

Všechny tři dívky se rychle oblékly. Katka si odhrnula husté rudé vlasy z obličeje a stáhla je sponkou, aniž by se obtěžovala učesat. Potom společně s Miou a Lindou po špičkách přešly halu ke Gábiinu pokojíčku.

Hned ve dveřích se Katka zarazila. „Holky, vidíte to, co já?“ vydechla šeptem.

Linda a Mia přikývly. Polovinu pokojíčku zastírala hustá mlha.

A Gábi zatím klidně vyspávala na zádech, aniž by tušila, že se děje cokoliv neobvyklého. Ručky měla rozpražené do stran, jako by čekala, až ji někdo obejmě.

„Vypadá tak sladce,“ pronesla Mia rozněžněle. „Snad bychom ji ani neměly budit.“

Vtom se Gábi prudce posadila. „Co se děje?“ zeptala se a rozhlížela se kolem sebe. „Proč mám v pokojíčku takovou mlhu?“

„Já nevím. Děje se něco podivného,“ odpověděla Mia. „Podívej se na dveře od skříně.“

Kolem dveří se vznášela mlha hustá jako mléko. A vypadalo to, jako by sem další pronikala zpoza dveří – dveří vedoucích do Země Nezemě.

Katka se k nim rozběhla: „Já se tam mrknu.“

„Počkej, Katko. Buď půjdeme všechny, nebo žádná,“ připomněla jí Mia.

Katka se zarazila s rukou na klíce. „Pospěš si a obleč se, Gábi.“

Gábi vyskočila z postýlky. Navlékla si na pyžamo růžovou baletní sukýnku a párek křídel z vílího kostýmu. „Připravena,“ oznámila.

Katka tedy vzala za kliku. Gábi, Mia a Linda se mačkaly hned za ní.

Uvnitř skříně se od podlahy až po strop válela mlha. Pokrývala Gábiiny hračky i oblečení. Dívky se chytily za ruce a vkročily do mlhy.

Vtom Katka zaslechla cinkání, jako když zvoní zvonky. Udělala další krok. Mlhou k nim připluly tlumené hlásky.

„Slyším víly!“ řekla Linda.

Dívky se zvolna šinuly kupředu a hlasy mezitím zesilovaly. Stěny kolem nich se zvlínily a proměnily se v útroby vykotlaného stromového kmene.

Nakonec vystoupily z kotliny ven. Ocitly se na travnaté zemi Hvězdné roklinky. Tedy Katka si aspoň *myslela*, že jde o Hvězdnou roklinku. Nebylo snadné to říct jistě. Všechno totiž pokrývala mlha.